

ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

Кожна держава, що прагне утвердитися на політичній мапі світу як суб'єкт, а не об'єкт політичного процесу, має чітко усвідомлювати, що лише народ, об'єднаний спільним баченням свого майбутнього, здатний подолати усі труднощі на цьому шляху. Але, як відомо, без минулого немає майбутнього. І саме у минулому слід шукати підґрунтя для єдності країни, що перетворює населення держави на народ та націю.

Одним з найважливіших днів в історії українського народу по праву можна вважати 22 січня. Він відіграв значну роль у становленні, розвитку та зміцненні української державності, формуванні та утвердженні Української самостійної соборної держави. Цей день є особливим, оскільки він зміг об'єднати в собі дві різні за змістом, але єдині по духу історичні події, які багато в чому визначили подальшу долю України.

Проголошення незалежності Української Народної Республіки

Наприкінці лютого 1917 року, несподівано для багатьох сучасників відбулася завершальна сцена в існуванні Російської імперії. 27 лютого самодержавство впало і влада зосередилася в руках Тимчасового комітету Державної Думи. 2 березня цар Микола II зрікся престолу і Думським комітетом, у згоді з Петроградською радою робочих та солдатських депутатів, було сформовано новий керівний орган – Тимчасовий уряд.

Активну участь у петроградських подіях взяли українські вояки, які стали на бік Державної Думи. На початку березня в Петрограді утворився Тимчасовий український революційний комітет, який 2 березня опублікував звернення до українців Петрограда, закликавши їх спрямувати свою енергію “на завоювання власних національно-політичних прав”, наповнити її “свідомістю власних національних інтересів”.

Досить своєрідною є та особливість, що коли в столиці імперії поширювались політичні пристрасті, решта території і населення країни перебували в стані політичної летаргії. Чи не найбільшою мірою це стосувалося України. Перша інформація про події в Петрограді почала надходити в Україну 28 лютого 1917 року.

З цього моменту можна починати відлік короточасній історії української революції (так називають її сучасні історики) та спробам відтворити незалежну державу. Саме цей період невпевненості Тимчасового уряду, нестабільності соціальної та політичної ситуації був найсприятливішим для відновлення української державності. Тому цілком закономірним став і наступний розвиток подій. Українська інтелігенція зі своїми ідеями незалежності, що перебували у стані формування та усвідомлення, доклала усіх зусиль для організації майбутнього незалежного українського суспільства за принципами, що були притаманні саме народу
України.

4 березня 1917 року в Києві було створено Об'єднану раду громадських організацій. Виконавча влада була передана комісарам Тимчасового уряду. До того вона належала губернаторами та повітовим поліцейським офіцерам. Голови регіональних та окружних адміністрацій стали такими комісарами. В волостях замість призначених посадових осіб почали діяти виборні комітети.

Товариство українських поступовців (організоване М.Грушевським, В.Єфремовим та Е.Чикаленком в 1908 року, як міжпартійний політичний блок), вийшовши з підпілля, використало рекомендації Тимчасового уряду для створення регіональних рад для формування Всеукраїнської ради. Також одночасно з Об'єднаною радою громадських організацій, було створено Центральну Раду. Цей представницький демократичний орган виник на хвилі подій для того, щоб очолити національно-визвольний рух в усіх українських землях. До Ради увійшли представники Товариства українських поступовців, православної церкви, прогресивних українських соціал-демократів та голови культурно-просвітніх, військових, студентських та наукових організацій, спілок та утворень. М.Грушевський, визнаний лідер українського визвольного руху, знаходився у вигнанні, коли його було обрано Головою Центральної Ради.

Перші заяви Центральної Ради та її національна програма носили здебільшого культурний характер. М.Грушевський, який повернувся із заслання, висунув тезу щодо створення національної територіальної автономії України.

10 червня 1917 року Центральна Рада проголосила Перший Універсал в Києві на конгресі делегатів українських підрозділів царської армії. Він проголошував право українського народу на самоврядування за допомогою Українських установчих зборів, скликаних на демократичних засадах. Кілька днів потому на закритому засіданні Центральної Ради було створено орган виконавчої влади – Генеральний секретаріат, на чолі якого став В.Винниченко.

Тимчасовий уряд мав визнати Центральну Раду державним органом. Після такого успіху Рада прийняла II Універсал, в якому повідомляла про створення Генерального Секретаріату та розвиток законодавчого закріплення української автономії.

Посилення соціально-економічної кризи продовжувало підривати матеріальні умови пролетаризованих мас. За таких умов, екстремістські заклики ленінської течії проросійської партії соціал-демократів ставали дедалі популярнішими. Починаючи з другого року, більшовики та їх прибічники стали переважати в радах робітничих та солдатських депутатів. 25 жовтня 1917 року більшовики скинули Тимчасовий Уряд та на Другому всеросійському конгресі рад в Петрограді створили свій власний уряд – Раду народних комісарів (Раднарком), яку очолив В.Ленін.

Вночі **22 січня 1918 року**, коли більшовицькі війська, знаходилися уже на підступах до Києва, Центральна Рада прийняла **IV Універсал**, який **проголосив незалежність Української Народної Республіки**.

Остаточний текст було розроблено на основі проектів М.Грушевського, В.Винниченка та М.Шаповала.

Можна визначити такі основні положення IV Універсалу:

а) у зовнішньополітичній сфері:

- Універсал ставив за обов'язок уряду довести до кінця переговори з Центральними державами й укласти мир;

- декларував прагнення до дружніх стосунків із сусідами України - Росією, Австро-Угорщиною, Туреччиною та іншими країнами;

б) в аграрній сфері:

- проголошувалася націоналізація (перехід власності до рук держави) усіх природних ресурсів (лісів, вод, надр тощо), ліквідація права власності на землю;

- гарантувалася передача селянам землі без викупу до початку весняних робіт;

в) у сфері промисловості:

- проголошувалася демілітаризація підприємств (переведення підприємств на мирні рейки, випуск мирної продукції);

- боротьба з безробіттям;

- надання соціальної допомоги безробітним, потерпілим від війни;

- проголошувалася монополія держави на виробництво і торгівлю залізом, тютюном та іншими товарами;

г) у військовій сфері:

- проголошувався намір після закінчення війни демобілізувати армію і замінити її народною міліцією;

д) у сфері фінансів:

- проголошувалося встановлення державного контролю над банками;

е) у сфері міжнаціональних відносин:

- підтверджувалося право національних меншин на національно-персональну автономію.

Ставилося завдання найближчим часом скликати *Українські Установчі збори*, які б схвалили Конституцію УНР.

У день проголошення IV Універсалу Мала Рада прийняла *Закон про національно-територіальну автономію*; право на автономію автоматично визнавалося за трьома найбільшими національними групами – росіянами, євреями і поляками; білоруси, німці, чехи, молдавани, татари, греки і болгары могли дістати це право за умови, якщо їхні петиції у цій справі зберуть щонайменше 10 тис. голосів.

27 січня 1918 року в Брест-Литовську було підписано першу мирну угоду у світовій війні між УНР та чотирма державами німецького блоку. За день до підписання угоди радянська армія увійшла до Києва та Центральна Рада мала визнати, що потребує іноземної військової допомоги. 18 лютого німецькі та австро-угорські війська почали окупацію України. Відповідно до умов мирного договору, підписаного 3 березня між Росією та Центральними державами, Раднарком обіцяв визнати незалежність УНР та почав мирні переговори.

Проголошення Української Народної Республіки стало визначною історичною подією, яка знаменувала відродження української державності у XX ст.:

- вперше в новітній історії український народ дійшов до найважливішого рішення – *проголошення незалежної суверенної Української держави*, остаточно розірвавши відносини з імперським центром і заклавши основи наступного державного будівництва;

- з проголошенням IV Універсалу *автономізм і федералізм* у складі Росії остаточно йде в минуле української суспільно-політичної думки;

- IV Універсал надав нового якісного статусу Українській державі, а державна влада стала *єдиною* в межах своєї території та незалежною від інших держав;

- Українська Центральна Рада нарешті відкинула коливання і пішла на радикальне вирішення *земельного питання* – головного для країни, у якій переважало сільське населення;

- Український національний рух знову підтвердив свій *демократичний характер*: у найважчі для революції дні Центральна Рада продовжувала відстоювати демократичні свободи, права національних меншин (у тому числі – росіян).

- IV Універсал містив конституційні засади державного будівництва, став значним кроком на шляху побудови *Української державності*.

На жаль, історичні рішення Української Центральної Ради були прийняті тоді, коли доля українського демократичного уряду була уже вирішена.

Проголошення Акту Злуки Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки (День Соборності України)

Поняття “соборність” з’явилося у нашому науковому й політичному лексиконі порівняно недавно. Насамперед, слід підкреслити, що соборність не є явищем лише суто українським. Це загальна, органічна ознака будь-якої нації, – неодмінна умова її розвитку й процвітання. Вона означає, по-перше, об’єднання в одне державне ціле всіх земель, які заселяє конкретна нація на суцільній території. Це – один з найзаповітніших ідеалів багатьох народів світу. По-друге, соборність не обмежується лише ідеєю збирання етнічних земель у рамках національної держави, а передбачає також духовну консолідацію всього населення країни, єдність усіх її громадян, незалежно від їхньої національності. Нарешті, соборність невіддільна від досягнення реальної державності, забезпечення справжнього суверенітету і незалежності народу, побудови процвітаючої демократичної національної держави.

Для українського народу, віками позбавленого своєї власної державності та розірваного на частини між сусідніми країнами, дана проблема завжди була особливо болючою і неймовірно складною. Тривале територіальне, політичне, ідейне й культурне роз’єднання українців не вдалося подолати навіть за нинішніх умов власного державотворення. Це насущне завдання ще належить розв’язати.

Соборність для України – це єдність багатоманітності, об’єднання навколо спільного стрижня, яким є українська державність, українська ідентичність.

Ідея єдності українських земель – соборності України – сягає у глибину віків та бере свій початок від об’єднання давньоруських земель навколо князівського престолу в Києві, а її філософське коріння сягає часів Візантії. Протягом віків її практичним втіленням займалися українські гетьмани Богдан Хмельницький, Іван Мазепа, Петро Дорошенко, Пилип Орлик. У XVIII - початку XX ст., коли українські землі були поділені між сусідніми державами: Польщею, Росією, Румунією, Австро-

Угорщиною, ця ідея знайшла своє відображення у працях кращих вітчизняних мислителів, оскільки для боротьби за свої національні інтереси Україні була вкрай важливою територіальна єдність.

В результаті ухвалення III Універсалу Української Центральної Ради 7 листопада 1917 року була проголошена Українська Народна Республіка, до складу якої увійшло 9 українських губерній. Восени 1918 року утворилися незалежні буржуазні держави: Австрія, Угорщина, Польща, Чехословаччина, Югославія, а також Західноукраїнська Народна Республіка. Під впливом цих подій в жовтні 1918 р. у Львові представники західноукраїнських політичних партій створили Українську Національну Раду, а 1 листопада того ж року було проголошено утворення Західноукраїнської Народної Республіки. Відтоді між урядами УНР і ЗУНР велися переговори про втілення ідеї соборності. 1 грудня 1918 року у Фастові був підписаний “Передвступний договір” про об’єднання УНР і ЗУНР, у якому було заявлено про непохитний намір в найкоротший строк створити єдину державу. 3 січня 1919 року Національна Рада УНР у місті Станіславі (Івано-Франківськ) схвалила закон про об’єднання Західноукраїнської Народної Республіки з Наддніпрянською Українською Народною Республікою в Народну Республіку.

Проголошення злуки було призначено на 12:00 годину **22 січня 1919 року**, тобто першу річницю проголошення четвертого універсалу про повну незалежність України.

22 січня було проголошено всенародним і державним святом. Київ був прикрашений національними синьо-жовтими прапорами, гербами. О 9:00 годині ранку в усіх церквах відправляли богослужіння.

Головні торжества проголошення злуки проходили на Софійській площі. При вході з вулиці Володимирської на Софійську площу було зведено тріумфальну арку, прикрашену старовинними гербами. Рівно о 12:00 годині розпочалася урочиста церемонія проголошення Акта злуки. На масовому вічі посол Західноукраїнської Народної Республіки Л.Цегельський передав грамоту Національній Раді “Про об’єднання Західноукраїнської Народної Республіки з Великою Східною Україною” голові Директорії Української Народної республіки В.Винниченку.

Член Директорії Ф.Швець урочисто зачитав Універсал Директорії: “Віднині воєдино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України – Галичина, Буковина, Закарпаття і Наддніпрянська Україна. Здійснилися віковічні мрії, для яких жили і за які вмирили найкращі сини України. Віднині є тільки одна незалежна Українська Народна республіка. Віднині український народ увільнений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об’єднати всі зусилля своїх синів для створення нероздільної, незалежної української держави, на добро і щастя українського народу”.

Після урочистого проголошення злуки на Софійській площі відбувся молебень, а потім – військовий парад під керівництвом полковника Івана Чмоли. Приймав парад полковник Євген Коновалець.

Акт Злуки був глибоко детермінований історично і спирався на споконвічну мрію українського народу про незалежну, соборну національну державу. Він став могутнім виявом волі українців до етнічної й територіальної консолідації,

свідченням їх самоідентифікації, становлення політичної нації. Вперше за 600 років він став реальним кроком до об'єднання українських земель, що вплинув на подальші національно-політичні процеси в Україні.

Учасник визвольних змагань, перший міністр закордонних справ України Олександр Шульгин писав: “Ідея, проголошена 22 січня 1919 року, живе й житиме: нас поділяли кордони, але цей акт назавжди встановив: існує єдина українська нація”.

Об'єднавча акція 1919 року залишила глибинний слід в історичній пам'яті українського народу та сформувала підґрунтя для відродження незалежної соборної демократичної України, утвердження її національної ідеї. Свідченням того стали січневі події 1990 року, коли ця пам'ять вибухнула енергією інтелігенції і 21 січня виструнчилась живим людським ланцюгом, еднаючи Київ і Львів, Схід і Захід України. У цій символічній акції, організованій Народним Рухом України, взяло участь за офіційними даними близько 450 тисяч українців (за неофіційними – близько 5 мільйонів).

Згідно з Указом Президента України “Про День соборності України” від 21 січня 1999 року № 42/99 в Україні було встановлено Свято Дня Соборності “...враховуючи велике політичне та історичне значення об'єднання Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки для утворення єдиної (соборної) української держави...”.

ПРАВИЛА БЕЗПЕЧНОГО ПОВОДЖЕННЯ В СКЛАДНИХ ПОГОДНИХ УМОВАХ

В складних погодних умовах зимового періоду необхідно дотримуватися наступних правил:

- обмежити пересування, особливо в сільській місцевості;
- при можливості відмовитись від виїздів на власному автомобілі, а при необхідності користуватись громадським транспортом;
- виходити з будинку (квартири) тільки якщо це вкрай необхідно, використовуючи при цьому відповідні взуття та одяг (взуття повинно бути у справному стані, сухим та не стискати ногу, одяг щільним, легким, не заважати рухові). Змастіть лице і руки жирним кремом, відмовтесь на цей період від прогулянок, полювання, риболовлі, туристичних походів та ін.;
- при пересуванні пішки, рухайтесь розчищеними доріжками; не наближайтесь впритул до будинків та споруд, з даху яких може впасти велика маса снігу, а також до рекламних щитів та інших небезпечних конструкцій;
- переходити вулицю слід тільки у місцях пішохідних переходів і бути при цьому дуже уважним, враховуючи, що в складних погодних умовах значно збільшується ймовірність дорожньо-транспортних пригод;
- слід, також, бути обережними поблизу дорожньої техніки, яка здійснює снігоочисні роботи (найкраще цю ділянку вулиці перейти в іншому місці);
- вдома, використовуючи аварійні засоби освітлення, опалення та приготування їжі, дотримуйтесь відповідних правил безпеки;
- при необхідності користування власним автомобілем, провести його відповідну підготовку (замінити воду в системі охолодження двигуна на антифриз, перевірити наявність автомобільного та шанцевого інструменту, буксирного тросу, засобів запобігання ковзанню машини на слизьких ділянках дороги та ін.);
- у випадку затору на дорозі і неможливості рухатись вперед, розвертатися слід в місці, де машина гарантовано не застрягне;
- якщо машина застрягла - виставити сигнал допомоги, для чого повісити на жердину (антену) яскравий шматок тканини, не виходити з автомобіля, якщо не впевнені, що поряд знайдете допомогу;
- з початком робіт дорожніх підрозділів, чи аварійно-рятувальних підрозділів ДСНС з ліквідації наслідків заметів, необхідно виконувати розпорядження організатора робіт та діяти за його вказівками;
- якщо ви залишились на холоді і найближчим часом не в змозі дістатись до населеного пункту або теплого приміщення, розпаліть вогнище, уникайте відмороження та замерзання! Для цього - рухайтесь! Рухи на холоді посилюють кровообіг і сприяють зігріванню тіла. Не торкайтесь оголеною шкірою до металевих предметів у морозну погоду, це може викликати швидке відмороження;

Про можливість великих снігопадів та снігових заметів людина дізнається з інформаційних повідомлень Гідрометцентру та з попереджень територіальних органів цивільного захисту через засоби масової інформації.

З отриманням попередження доцільно дотримуватися певних рекомендацій:

- повідомити про це родичів, сусідів та колег по роботі;
- зробити необхідні запаси хліба, води та інших продуктів харчування, а для хронічних хворих - необхідних ліків;
- підготуватись до аварійного освітлення квартири (будинку), для чого застатись відповідними засобами (свічками, лампами, ліхтарями), та підготувати їх до використання;
- в міських будинках з електроплитами підготувати до роботи примуси або інші засоби для приготування їжі в умовах відсутності електропостачання;

- герметизувати житлові приміщення, - це допоможе зберегти тепло і зменшити витрати палива.

Щоб не отримати переохолодження і обмороження, треба знати їхні ознаки, а також основні правила поведінки в умовах низьких температур.

Переохолодження організму виникає

Якщо людина тривалий час перебуває на холоді: найчастіше замерзають люди у стані алкогольного сп'яніння. Ознаками переохолодження є озноб, тремтіння, блідість, а потім і посиніння шкіри, губ, біль у пальцях рук та ніг. При легкому переохолодженні достатньо тепло вдягнутися, випити гарячий солодкий чай або каву.

При тривалому переохолодженні розвивається обмороження (пошкодження тканин у результаті дії низьких температур). Обмороження може виникнути не тільки при сильному морозі, а й при достатньо теплій зимовій погоді. Його розвитку сприяє вологе повітря та вітер. Причиною обмороження можуть стати мокре та тісне взуття; тривале перебування у нерухомому стані на вітрі, в снігу; хвороби, алкогольне отруєння.

До обмороження більш схильні пальці, кисті, стопи, вуха і ніс. При першому ступені обмороження шкіра блідніє, знижується чутливість уражених ділянок, а після зігрівання спостерігається почервоніння та набряк. При другому ступені ураження шкіра набуває синьо-багрового відтінку і на її поверхні з'являються пухирі з прозорою рідиною.

Щоб не допустити переохолодження і обмороження

Перед виходом на вулицю слід обов'язково поїсти та правильно одягнутися. Одяг повинен бути багатошаровим і обов'язково з натуральних тканин, він не повинен стискати рухів. На ноги одягайте вовняні шкарпетки і взувайте просторе взуття, бо небезпека одержати відмороження залежить значною мірою від порушення нормального кровообігу (тісне взуття, нерухомість). Обов'язково одягайте головний убір. За 20 хвилин до виходу на вулицю змажте обличчя і руки спеціальним поживним кремом, який не містить воду. На морозі весь час намагайтесь рухатися. Лікарі рекомендують вживати більше теплої рідини, що сприяє кращій терморегуляції організму.

Надання першої допомоги при обмороженні

Якщо побіліли щоки, ніс, вуха, достатньо розтерти їх чистою рукою до почервоніння і появи поколювання. Не можна розтирати снігом, тому що сніг не зігріває, а прохолоджує відморожені ділянки та ушкоджує шкіру. Неприпустимо швидко зігрівати ділянки тіла (наприклад, поливати гарячою водою). Якщо з'явилося напухання відмороженого місця або пухирі, то розтирання робити не можна. Потрібно покласти на відморожене місце пов'язку з товстим прошарком вати і доставити постраждалого до лікарні. Постраждалого з будь-яким видом відмороження необхідно помістити в тепле приміщення. Потрібно дати йому гарячий чай або каву.

АДМІНІСТРАТИВНІ ПОСЛУГИ ДЕПАРТАМЕНТУ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ ТА ПОРЯДОК ЇХ НАДАННЯ ЧЕРЕЗ ЦЕНТР НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ (ЛЦЕНЗІЙ НА ЕКСПОРТ ТОВАРІВ, ЛЦЕНЗІЙ НА ІМПОРТ ТОВАРІВ, РАЗОВИХ

**(ІНДИВІДУАЛЬНИХ) ЛІЦЕНЗІЙ, ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ
(ПЕРЕРЕЄСТРАЦІЇ) ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ТА ЇЇ АНУЛЮВАННЯ,
ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ДОГОВОРІВ (КОНТРАКТІВ) ПРО СПІЛЬНУ
ІНВЕСТИЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ.**

Департамент економічного розвитку облдержадміністрації надає 5 видів адміністративних послуг: ліцензія на здійснення суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності експорту товарів; ліцензія на здійснення суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності імпорту товарів; разова (індивідуальна) ліцензія на здійснення суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності зовнішньоекономічних операцій; державна реєстрація (перереєстрація) іноземних інвестицій та її анулювання; державна реєстрація договорів (контрактів) про спільну інвестиційну діяльність за участю іноземного інвестора.

Переліки документів, необхідних для отримання кожної із зазначених послуг, та особливості їх підготовки визначаються відповідними нормативно-правовими актами.

Всі послуги надаються виключно через Центр надання адміністративних послуг Дніпропетровської міської ради “Правобережний”, що розташований за адресою: м. Дніпропетровськ, просп. Карла Маркса, 75 (1-й поверх), контактний телефон: (056) 742-84-08 та “Лівобережний”, що розташовано за адресою: м. Дніпропетровськ, просп. Слобожанський, 42 (5-й поверх) контактний телефон: (056) 742-24-67.

Видача ліцензій на імпорт (експорт) товарів регулюється такими нормативно-правовими актами: Закон України “Про зовнішньоекономічну діяльність” (зі змінами), постанова Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 № 1176 “Про затвердження переліків товарів, експорт та імпорт яких підлягає ліцензуванню, та квот на 2016 рік” та наказ Міністерства економіки України від 14.09.2007 № 302 “Про затвердження нормативно-правових актів щодо ліцензування імпорту товарів та внесення змін до Порядку розгляду заявок на видачу ліцензій у сфері нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Міністерстві економіки України” (із змінами та доповненнями).

Термін видачі ліцензій складає від 10 робочих до 30 календарних днів у залежності від форми ліцензування.

Разова (індивідуальна) ліцензія регулюється такими нормативно-правовими актами: Закон України “Про зовнішньоекономічну діяльність” (зі змінами), наказ Міністерства економіки України від 17.04.2000 № 47 “Про затвердження положення про порядок видачі разових (індивідуальних) ліцензій” (із змінами та доповненнями).

Термін видачі разової (індивідуальної) ліцензії складає 15 робочих днів.

Державна реєстрація (перереєстрація) іноземних інвестицій та її анулювання регулюється такими нормативно-правовими актами: Закон України від 19.03.1996 № 93/96-ВР “Про режим іноземного інвестування” та постанова Кабінету Міністрів України від 06.03.2013 № 139 “Про затвердження Порядку державної реєстрації (перереєстрації) іноземних інвестицій та її анулювання”.

Строк реєстрації (перереєстрації) іноземних інвестицій та її анулювання складає 7 днів.

Державна реєстрація договорів (контрактів) про спільну інвестиційну діяльність за участю іноземного інвестора регулюється такими нормативно-правовими актами: постанова Кабінету Міністрів України від 30.01.1997 №112 “Про затвердження Положення про порядок державної реєстрації договорів (контрактів) про спільну інвестиційну діяльність за участю іноземного інвестора” (зі змінами та доповненнями) та наказ Міністерства зовнішніх економічних зв’язків і торгівлі України від 20.02.1997 № 125 “Про заходи Міністерства зовнішніх економічних зв’язків і торгівлі України щодо забезпечення виконання постанови Кабінету Міністрів України від 30.01.1997 № 112”.

Строк реєстрації складає 20 робочих днів.

У 2015 році департаментом економічного розвитку було надано 61 адміністративну послугу (46 разових (індивідуальних) ліцензій та 15 інформаційних повідомлення щодо реєстрацій іноземних інвестицій).

ПРО ЛІКВІДАЦІЮ НЕЗАКОННОЇ ТОРГІВЛІ

З метою усунення незаконної стихійної торгівлі у м. Дніпропетровську та області видане розпорядження голови обласної державної адміністрації від 12.11.2015 № Р-659/0/3-15 “Про створення міжвідомчої робочої групи з питань усунення незаконної стихійної торгівлі в Дніпропетровській області”.

Так наприкінці 2015 року було ліквідовано осередки стихійної торгівлі вздовж будинків № 5,7,15 по вул. Шолохова та вул. Донецьке шосе, 9, у м. Дніпропетровську.

У 2016 році плануються проводитися рейди як у м. Дніпропетровську так і в